

סיגנות בחרטה

הסיגר או המיקטרת, מביט ישר לתוך עיני השור פט, מחייך בקלילות ואומר בביטחון משהו ברור מאד כמו:

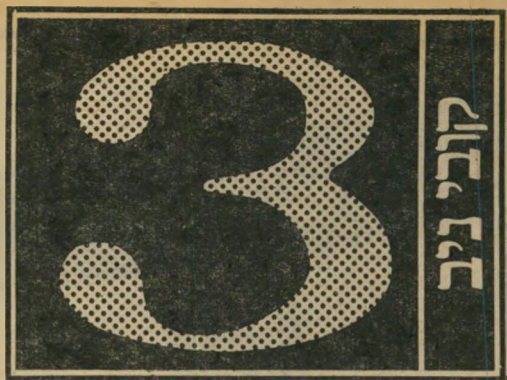
„לא נותר לי אלא להצטער. אני מצטער שהגעתם לאן שהגעתם. מצטער מאד, אבל עכשיו כבר אין מה לעשות — אני את מסקנותי הסקתי. שוב לא אעשה את הטעויות והמישגים שעשיתי. יותר לא אשתוק. יש לי מה ועל מי להגיד. מי שחשב שיובילני לגרדום ואשתוק, עשה טעות נוראה. אני אספר את כל הידוע לי, אני אגלה הכל, אני לא אשאיר אבן אחת בארץ הזאת מבלי שארים אותה ואחשוף את הנחשים שמתחתיה. יותר אין לי מה להגיד. אני רק מזהיר את בית-המישפט — אני לא אשתוק יותר.“
וזהו.

רק שתראו כמה התקדמנו בעשרים השנים האחרונות.

פעם, כשעוד היינו מדינה קטנה ופרימיטיבית, כשהיה נתפס משהו בקלקלתו היה קם האיש, כוסס ציפורניו, לוגם כוס מים קרים, מעשן סיגריה בעצבנות, משפיל מבטו ובעיניים לחות היה אומר בהיכוס משהו מבולבל כמו:

„אני מצטער... אני מצטער על מה שעשיתי... עכשיו כבר אין מה לעשות... אני לא יודע מה קרה לי... אני מתחרט על זה... נתפסתי ליצירה... מין רגע של חולשה... לא... אני לא אעשה זאת שוב... הפיתויים היו חזקים מדי ואני הייתי חלש מדי... אין לי מה להגיד... שגיתי... זו היתה טעות נוראה... אני רק מבקש את רחמי בית-המישפט... אין לי... אני לא...“
וזהו.

היום, כשאנו כבר מעצמה גדולה ומתוחכמת, כשנתפס משהו בקלקלתו קם האיש, מציץ בציפורניו המטופחות, לוגם כוס ויסקי-בקרר. מצית בנחת את

כאן שירות-אינטרסים, שלום

כשיש בחירות בארה"ב, משתדלים המועמדים לתמוך בישראל. כולם אומרים שישראל היא נכס. „ישראל היא נכס, כי היא משרתת את

פורד וקארטר הסכימו: ישראל (עומדת) משרתת את האינטרסים של ארה"ב (יושבת), אך בארץ נמשך הוויכוח: מי משרת יותר טוב — רבין, פרס, בגין, שרון או ידן?

האינטרסים של ארה"ב, מודיע האחד. „יש-ראל היא נכס, כי היא משרתת נאמנה של ארה"ב, מכריז השני. „ישראל היא נכס, כי היא משרתת נפלאה, משבח האחד. „ישראל היא נכס, כי היא משרתת, מסכם השני. אחרי זה יש בחירות בישראל, וכל אחד מהמועמדים משתדל להראות שהוא משרת את האינטרסים של ארה"ב יותר טוב מהשני. „דרכי המדינית משרתת את האינטרסים של ארה"ב, אומר האחד. „מיפלגתי היא משרתת נאמנה של ארה"ב, מתריס השני. „תנועתי היא משרתת נפלאה, מכריז השלישי. „אני-עצמי משרתת, מסכמת הרביעית. כי כולם רוצים להחזיק בטלפון המצלצל מארה"ב וללחוש בקול סכסי: „כאן שירות-אינטרסים שלום, במה אוכל לעזור לך?״

חשבון פשוט

בר א' שאורכו 9.6 ס"מ ומחירו 37.5 אגורות בוער יותר זמן מבר ב' שאורכו 8.2 ס"מ ומחירו 43.7 אגורות. בשאלת השאלה — בשביל זה צריך תוכנית שלוויה?

ב. מיכאל

3 מארח:

זה הסוד שלו

— את מורה לפילוסופיה? (צחוק רם בקהל). גם דונביץ צחק. הוא הרי יודע להעריך חידוד טוב. בדיחה אבסורדית חביבה. גרוטסקה משעשעת. אשה, צעירה, יפה, פרענקית — מורה לפילוסופיה? הלא זה פשוט פגז. דונביץ מייד ידע שזה לא ייתכן. הוא רק עשה את עצמו. כאלו כדי להצחיק את האנשים. ואת דונביץ.

שהרי דונביץ יודע שאשה צעירה, יפה ופרענקית יכולה להיות רק זונה או עזרת. מקסימום — רקדנית-בטן. וכאשר התברר שבעלת-הסוד היא אכן רקדנית-בטן, חגג נתן דונביץ את ניצחונו ה'אנתרופולוגי'.

— נו, אחרי שביטלנו את האפשרות של מורה לפילוסופיה, מה נשאר? — רק רקדנית-בטן... (צחוק בקהל ובדונביץ).

גם זה הצחיק אותו. כי זה כל-כך שנון. מורה לפילוסופיה... הלא כל דונביץ בן-יומו יודע שפילוסוף יכול להיות רק גבר אשכנזי, זקן ומכוער.

במילים אחרות — אילו היתה בעלת-הסוד שואלת את דונביץ, אם הוא מורה לפילוסופיה, לא היתה זו בדיחה. זו היתה שאלה לגיטימית ומתקבלת על הדעת, על-פי כל הקריטריונים.

אז זה הצחיק אותו. ואולי לא. כי אם יש משהו גרוע מגזענות — הרי זו גזענות אינסטינקטיבית.

והנה, באותה תוכנית, בא תורה של האחרונה. מה שקרוי ב'זירגון המיקצועי' — בעלת הסוד השלישי. והיא נכנסה. גם קיבלו אותה במחויאות-כפיים. אשה, צעירה, יפה, לבושה בטעם הדוק. גן-אשכנזיה. (למען האמת היא

נתן דונביץ

היתה פרענקית. אבל אסור להשתמש במילים בוטות).

ועוד בטרם הכריז אורי זוהר על דקות ושאלות, זינק נתן דונביץ מכיסאו והטיח באשה באי-רוגיה דקה ומושחת היטב:

לפני שבועיים ראיתי את תוכנית-הטלוויזיה „זה הסוד שלי“. כמו כולם. אני לא מתכוון להתנצל על כך, רק להסביר שאני רואה את התוכנית באופן סדיר, כי אני מת לגלות אם יגלו או לא יגלו, וגם כי היא מהווה תחילת ליף זול ונוח למיטענים רחניים-ציוניים הלוקים אצלי בחסר (מחמת עומס-עבודה פרוואי). הישיבה הזאת, יחדיו, אני וכל העם, הבהייה ההמונית בנוגה ה'כחול-לבן' נותנת לי הרגשה טובה יותר. יהודית יותר. מעין תחליף שבועי לסעודה-מפסקת ולצפירה בתום יום-הזיכרון.

הקיצור — ראיתי את התוכנית. מה יש?

בתוכנית היה נתן דונביץ. כל אחד מכיר את נתן דונביץ. מי שלא מכיר אותו מהעיתון — מכיר אותו מכיר אותו מהעיתון — מכיר אותו מהרדיו — מכיר אותו מהטלפון. מי שלא מכיר אותו מהטלפון — מכיר אותו מהטלפון. איש תיקי-שורתי מאד.

גם איש חיובי מאד. הוא בעד איכות-החיים ונגד מהדלים. הוא בעד המקופחים ונגד המנצלים. הוא לוחם עיקש למען האזרח הקטן, ונגד הפקידות המנוונת. הוא בעד צדק ונגד רשע. בכלל — הוא בעד דברים טובים ונגד דברים רעים. איש נאור.